

PERGALĖ

LIETUVOS KP ŽARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

sausio

9

SEKMADIENIS

Nr.3(1121)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Gimtojoje šalyje — 1 pusl.
2. Teskamba garsiau agitoriaus balsas — 2 pusl.
3. V. Šakalys. Dideli pasikeitimai — 2 pusl.
4. Skaitytojų laiška — 3 pusl.
5. V. Kondratas. Kova dėl tarybų valdžios Lietuvoje 1918—1919 m. m. — 3—4 pusl.
6. A. Satilovas. Tarptautinė apžvalga — 4 pusl.
7. Liaudies demokratijos šalyse — 4 pusl.

Plačiau agitacinio-masinio darbo užmoji

Kaip didelė šventė, tarybiniai žmonės rengiasi respublikos Aukščiausiosios Tarybos ir vietinių Darbo žmonių deputatų tarybų rinkimams. Įmonėse ir kolūkiuose išliepsnoja socialistinis lenktyniavimas dėl vasario 27 dienos — rinkimų dienos — sutikimo naujais darbo laimėjimais.

Mūsų šalyje rinkimai visada vyksta vis didesnio partijos, vyriausybės ir tarybinės liaudies vienybės stiprinimo ženklu, jie padeda politiškai auklėti darbo žmones, dar labiau stiprinti tautų draugystę, gaivinanti tarybinį patriotizmą.

Mūsų rajono partinės organizacijos ankstesnėse rinkimėse kampanijose sukaupė turtingą masinio-politinio darbo rinkėjų tarpe patyrimą. Jau nuo pirmųjų dienų paskelbus Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaką dėl rinkimų į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas, eilė partinių organizacijų aukštu lygiu atlieka masinį-politinį darbą.

Vertas dėmesio Turmanto agitpunktas, kuriam vadovauja drg. Razživinas, darbo patyrimas. Nuo pat pirmų rinkiminės kampanijos dienų agitpunktas plačiai išvystė savo veiklą. Prie agitpunkto sudarytas agitatorių kolektyvas iš 20 žmonių. Agitatoriai — vidurinės mokyklos mokytojai, kolūkiečiai, darbininkai ir tarnautojai — reguliariai rengia pasikalbėjimus su rinkėjais apie TSRS Konstituciją, apie Tarybinį rinkimų įstatymą ir kitomis temomis. Agitacinis-masinis darbas glaudžiai rišamas su darbo žmonių mobilizavimu konkrečioms uždavinėms spręsti. Agitacinio punkto patalpos gražiai apipavidalintos, čia yra rinkiminė literatūra, nauji laikraščiai ir žurnalai. Agitpunkte yra sudarytas konkretus agitacinio-masinio darbo planas visam rinkiminės kampanijos laikotarpiui, kuriame numatyta paskaitų skaitymas, pasikalbėjimų rengimas rinkėjų namuose, meninės saviveiklos pasirodymai ir kitos priemonės.

Propagandistų seminaras

MAZEIKIAI, sausio 4 d. (ELTA). Rajono partinės bibliotekos salėje įvyko seminaras partinio ir komjaunimo politinio švietimo tinklo propagandistams. Lietuvos KP rajono komiteto sekretorius drg. Marcinkevičius skaitė paskaitą „Marksizmas-leninizmas apie liaudies masių ir asmeny-

Išvystė savo veiklą Mukučių agitacinis punktas, kuriam vadovauja drg. Satrovas, ir kai kurie kiti agitpunktai.

Tačiau daugelis partinių organizacijų neleistinai uždelšia masinio-politinio darbo išvystymą rinkėjų tarpe. Apie tai byloja, pavyzdžiui, šis faktas, kad ligi šiol neveikia agitpunktai J. Zemaitės vardo. „Raudonojo Spalio“ kolūkiuose. Rinkimų į liaudies teismus metu čia buvo gerai įrengti agitaciniai punktai, tačiau pasibaigus rinkimams jie nutraukė savo darbą ir ligi šiol vis nepradedą.

Laiškas nelaukia. Rinkimai kasdien vis artėja. Todėl nė vienos dienos negalima uždelsti masinio-agitacinio darbo rinkėjų tarpe išvystymo. Pirmiausia partinių organizacijų pareiga — greičiau pašalinti trūkumus, išvystyti tikslingą politinį darbą rinkėjų tarpe.

Ypatingą dėmesį reikia skirti agitacinių punktų darbui. Agitaciniai punktai turi tapti agitacinio-masinio darbo rinkėjų tarpe centrais, čia turi koncentruotis ir darbas su agitatoriais. Reikia plačiai panaudoti visas politinio darbo masėse formas ir metodus. Šalia paskaitų, reikia plačiai praktikuoti pasikalbėjimus rinkėjų namuose, garsnius laikraščių skaitymus, organizuoti agitaciniuose punktuose parodas, rodančias kolūkių, respublikos, šalies pasiekimus, surengti konsultacijas kolūkiečius dominančiais klausimais, meninės saviveiklos pasirodymus ir kitas priemones.

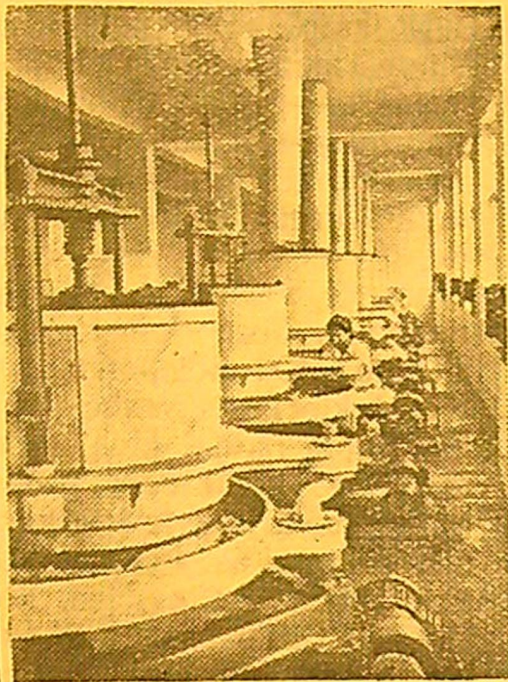
Visas masinis - agitacinis darbas turi padėti kelti dirbančiųjų darbo aktyvumą, dar labiau sutelkti juos apie Komunistų partiją ir Tarybų vyriausybę.

Darbo žmonės susirinkimuose iškels trūkumus vietinių Tarybų bei atskirų darbuotojų darbe. Būtina paremti sveiką kritiką iš apačios ir imtis visų priemonių trūkumams ištaisyti.

Plačiau išvystykime masinį-politinį darbą rinkėjų tarpe! Pasiekime naują komunistų ir nepartinių bloko pergalę!

bės vaidmenį istorijoje”. Seminaro dalyviai taip pat iš klausė partijos rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyriaus vedėjo drg. Bartoševičiaus paskaitą „Antilaudinis buržuazinės demokratijos pobūdis”.

Seminare propagandistai pasidalino darbo patyrimu.

AZERBAIDŽANO TSR. Lenkorano arbatos fabriko rekonstruavimas ir jo aprūpinimas nauja technika įgalino keturis kartus padidinti įmonės galumą. Fabriko kolektyvas prieš terminą įvykdė metinį planą.

N u o t r a u k o j e: arbatos fabriko rolerių ceche. J. Kapluno nuotr. (TASS).

Žemės ūkio darbo žmonių žiemos poilsis

Mašinų - traktorių stoties Pervaja Makarovskaja (Kijevo sritis) kombainininkui drg. Rožniatovskiui įteikta atšilinė į Krymo sanatorijai „Zolotoj Pliadž”. Šiomis dienomis į Pliatigorsko, Kislovodsko, Cchaltubo ir Truskaveco gydymą išvyksta Grebenkų MTS šaltkalvis drg. Litovčenko, Borodianskos MTS agronomas drg. Baliura ir kiti.

(TASS-ELTA).

Žemės ūkio mechanizatorių paruošimas

Šalies žemės ūkio mechanizacijos mokyklose pasibaigė moksleivių priėmimas. Per lapkričio — gruodžio mėnesius į šias mokyklas buvo priimta daugiau kaip 150 tūkstančių žmonių. Jų tarpe daug Tarybinės Amijos karių, paleistų į atsargą praeitais metais.

Per 6 mokymosi mėnesius moksleiviai išgys traktorininkų ir kombainininkų specialybes. Beveik šimtas tūkstančių mechanizatorių ruošiami darbui išsavinant dirvonus ir plėšinius.

1954 m. mokyklos parengė ir nusiuntė šalies žemės ūkiui apie 350 tūkstančių traktorininkų ir kombainininkų.

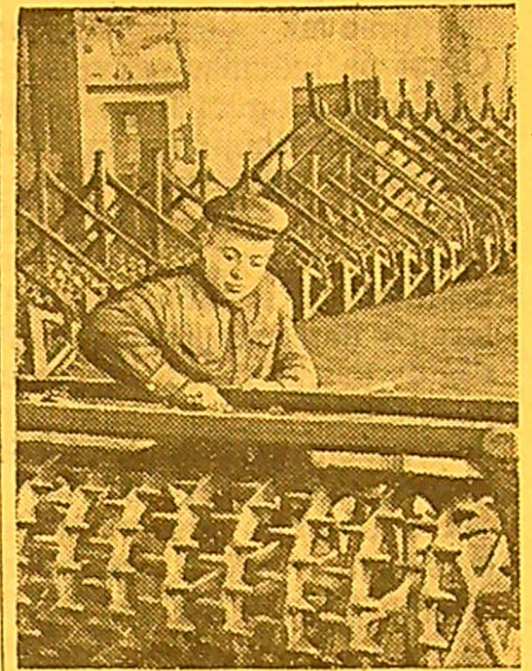
(TASS-ELTA).

Gavo mokslinio agronomo diplomus

Gruzijos žemės ūkio instituto neakivaizdinio skyriaus studentai baigė laikyti valstybinius egzaminus ir ginti diplominius darbus. Beveik šimtas kolūkių pirmininkų ir brigadininkų, MTS ir tarybinų ūkių darbuotojų, neatštraukdami nuo gamybos gavo subtropinio ūkio, laukininkystės, miškininkystės, sodininkystės mokslinių agronomų vardus.

Daugumas absolventų pateikė diplominius darbus, apibendrinančius vertingą praktinį patyrimą.

(TASS-ELTA).

KURGANAS. Žemės įdirbimui nauju, Sadrinsko bandymo stoties direktoriaus T. S. Malcevo pasiūlytu, metodu taikomi žiediniai volai, išleisti Kurgano gamyklos „Urseljmaš”.

N u o t r a u k o j e: šaltkalvis V. G. Lomovas surenka žiedinius volus. (TASS).

Galingi kranai Kuibyševo HES

Novo Kramatorsko Stalino vardo gamykla pagamino Kuibyševo HES du galingus kranus, kurių kiekvienas gali pakelti po 450 tonų krovinį.

Sie kranai bus panaudoti montuojant galingas turbinas ir generatorius. Dirbdami kartu, jie gali pakelti ir pastatyti į vietą 830 tonų svorio rotorą ir kitas Volgos agregatų unikalines detales.

Šio kranų ilgis — 20 metrų, plotis — 8 metrai. Mechanizmų pervežimui reikėjo 40 geležinkelio vagonų. (TASS).

V P S C T S E K R E T O R I A T E

Dėl profsajunginių organizacijų dalyvavimo rinkimuose į sąjunginių ir autonominių respublikų Aukščiausiasias Tarybas bei vietines Darbo žmonių deputatų tarybas

VPSCT sekretoriatas priėmė nutarimą dėl profsajunginių organizacijų dalyvavimo rinkimuose į sąjunginių ir autonominių respublikų Aukščiausiasias Tarybas, kraštų, sričių, apygardų, miestų, rajonų, kaimų ir gyvenviečių Darbo žmonių deputatų tarybas.

VPSCT sekretoriatas įpareigojo profsajungines organizacijas aktyviai dalyvauti rinkiminėje kampanijoje, siekti, kad visi darbininkai ir tarnautojai dalyvautų rinkimuose. Reikia plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą, nukreipiant masių darbo iniciatyvą penktojo penkmečio plano įvykdymui pirma laiko, tolesniam darbo našumo kėlimui.

Klubuose, Kultūros rūmuose, bibliotekų, įmonių ir bend-

rabučių raudonuosiuose kampečiuose reikia organizuoti rinkėjams paskaitas, pranešimus, pasikalbėjimus apie TSRS Konstituciją ir sąjunginių bei autonominių respublikų konstitucijas, apie tarybinės visuomeninės ir valstybinės santvarkos pranašumus prieš kapitalistinę santvarką, apie tarybinės, tikrai liaudinės demokratijos pranašumą prieš buržuazinę demokratiją, apie Komunistų partiją — tarybinės liaudies įkvėpėją ir organizatorių kovoje už komunizmo pergalę, apie tarptautinę padėtį.

VPSCT ragina darbininkus, tarnautojus, inžinierius, technikus, MTS ir tarybinų ūkių darbuotojus, žemės ūkio specialistus, mokslo ir kultūros darbuotojus, visus profe-

sinių sąjungų narius aktyviai dalyvauti rinkimuose, išrinkti į sąjunginių ir autonominių respublikų Aukščiausiasias Tarybas, į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas geriausius darbininkų klases, kolūkinės valstietijos, inteligentijos atstovus, kurie turį pelnytą autoritetą masėse bei jų pasitikėjimą ir kurie sugeba iš tikrųjų vykdyti Komunistų partijos politiką. VPSCT sekretoriatas reiškia įsitikinimą, kad profsajungose susivieniję darbininkai ir tarnautojai, glaudžiai susitelkę apie Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę, garbingai įvykdys savo pilietinę pareigą — atduos savo balsus už neišardomo komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

(TASS-ELTA).

TESKAMBA GARSIAU AGITATORIAUS BALSAS!

DIDELI PASIKEITIMAI

(Iš agitatoriaus drg. I. Jefimovo pasikalbėjimo su „Lenino atminties“ kolūkio nariais)

„Lenino atminties“ kolūkio stovybinės brigados brigadininkas Ivanas Jefimovas yra labai gerbiamas kolūkyje žmogus. Jis pasižymi, kaip geras stovybininkas, puikus organizatorius.

Jefimovas — agitatorius. Gerai pažindamas gyvenimą, jis visada įdomiai ir gyvai atlieka pasikalbėjimus su kolūkiečiais. Įdomiai, turiningai jis pravedė gruodžio 30 d. pasikalbėjimą su kolūkio stovybininkais, stambių raguočių fermos darbuotojais apie didelius pasikeitimus, įvykčius jų kolūkyje per laikotarpį nuo praėjusių rinkimų į LTSR Aukščiausiąją Tarybą.

Su dideliu susidomėjimu, o dažnai ir patys įsijungdami į pasikalbėjimą bei papildydami I. Jefimovo žodžius, klausėsi jo kolūkiečiai.

— Vasario 27 d. įvyks rinkimai į Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Tarybas, — pradėjo savo pasikalbėjimą drg. Jefimovas.

— Tai didelės svarbos įvykis mūsų respublikos, visų mūsų gyvenime. Tarybų Lietuvos darbo žmonės, pasinaudodami LTSR Konstitucijos suteikta rinkimų teise, išrinkti aukščiausiąjį respublikos valdžios organą ir vietinės valdžios organus. Tarybų valdžia — liaudies valdžia. Jos didžiausias rūpestis — nuolat kelti tarybinę žmonių gerovę. Tai kiekvienas iš mūsų jaučia kasdien. Tai rodo tie dideli laimėjimai kuriuos kasmet pasiekia mūsų respublika, mūsų rajonas, mūsų kolūkis. Nuo paskutiniųjų rinkimų į LTSR Aukščiausiąją Tarybą praėjo ketveri metai. Tai palyginti nedidelis laiko tarpas. Bet kiek daug pasikeitimų per tą laiką įvyko pas mus!

— Pats žymiausias įvykis per praėjusius ketverius metus, turėjęs didelės įtakos ir tolesniam mūsų kolūkio išvystymui, buvo Tarybų Sąjungos Komunistų partijos CK rugsėjo, vasario-kovo ir birželio Plenumai. Plenumų priimtuose nutarimuose buvo atvertos didžiulės perspektyvos žemės ūkiui toliau išvystyti, nurodyti konkretūs keliai grūdų, gyvulininkystės produktų, daržovių gamybai žymiai padidinti.

— Mūsų kolūkiečiai aktyviai kovojo už partijos išskirtų uždavinių įgyvendinimą. Dabar galima suvesti ir kai kuriuos rezultatus, pasiekus vykdančiam šiuos uždavinius, — tęsia drg. Jefimovas. — Prisiimkime, kaip atrodė mūsų kolūkis prieš ketverius metus, ir palyginkime su tuo, kaip jis atrodo šiandieną.

— Kur ten bepalyginsi! — vienu balsu atsiliepia keli kolūkiečiai. — Juk kiek padaryta...

— Taip, prisimenate, — plėtė kolūkiečių mintį agitatorius. — Derlius buvo labai menkas. Daug žemių dirvano, didelius plotus užėmė balotos pievos, iš kurių nau-

dos, kaip žmonės sako, kaip iš ožio: nei vilnos, nei pieno. Kiek gaudavo iš jų šieno? Ganyklų irgi iš jų nebuvo. Mes paskutinių dviejų metų bėgyje atkovojoje iš pelkių apie 70 ha dirvų. Jau praėjusią vasarą iš šių dirvų gavome papildomai dešimtis tonų grūdų ir pašaro gyvuliams.

— Daugelis čia jūsų — gyvulininkystės darbuotojai, — toliau kalba agitatorius. — Prisimenate kiek prieš keturis metus buvo pas mus gyvulių ir kaip jie atrodė? Mažuose, tamsiuose tvarteliuose, išmėtytuose po visą kolūki, stovėjo apie pusšimtį galvijų, apie 70 kiaulių. O dabar turime tris kartus daugiau gyvulių ir nestovi jie pas mus tamsiuose kaimiškuose tvarteliuose. Per šį laikotarpį kolūkio stovybininkai aprūpino gyvulininkystės fermas naujomis, tipinėmis patalpomis. Pastatyta tipinė kiaulidė, kurioje atlikta daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimas, įrengta pašarų virtuvė. Pastatyta puiki mūrinė tipinė karvidė, kurioje telpa visi stambūs raguočiai. Artimiausiomis dienomis čia bus užbaigti automatiniai girdyklų įrengimo darbai. Karvidę aprūpina vandeniu vėjo variklis. Pastatytas plytinis 100 tonų talpos siloso bokštas, kuris davė galimybę aprūpinti karves aukštos kokybės sultingais pašarais. Štals metalis bus užbaigta tipinės pašarų virtuvės statyba.

— Daug padirbėjo ir fermų darbuotojai, — įsiterpė į pasikalbėjimą stovybininkas Stelmakas. — Juk nelengvai melžėjos drg. Lukjanova, Ivanova iš joms priskirtų karvių 1954 metais primelžė po 1600 — 1700 litrų pieno, o kiaulininkė Pupelienė ir Medveckaja gavo iš kiekvienos motininės kiaulės po 20 paršelių.

Agitatorius stovybininko mintį tęsė toliau. — Visą eilę fermų darbuotojų galima atžymėti, kaip nepaįstančius kovotojus už bendrą kolūkio reikalą. Tas rodo, kad kolūkiečiai supranta, jog tolesnis kolūkio stiprinimas priklauso nuo mūsų pačių vieningo ir sąžiningo darbo. Juk dirbdami kolūkiui — dirbame sau. Štai gyvulininkystės darbuotojai už 1954 metais išdirbtus darbadienius gavo avansu po 2,7 rublio už darbadienį. Geriausias melžėjos, kiaulininkės, skerdžius Charkovskis premijuoti pinigėmis premijomis, gyvulių prieaugliu.

— Kas iš mūsų prieš ketverius metus rimtai žiūrėjo į inspektų ūkį? Apie durpių-pūdinių puodelius nė girdėti negirdėjome. 1953 metais iš daržininkystės ir sodininkystės kolūkis gavo jau 62 tūkstančius rublių pajamų, o 1954 metais — beveik 200 tūkstančių rublių. Ir toliau štos ūkio šakos plečiamos.

— Kas iš mūsų prieš ketverius metus rimtai žiūrėjo į inspektų ūkį? Apie durpių-pūdinių puodelius nė girdėti negirdėjome. 1953 metais iš daržininkystės ir sodininkystės kolūkis gavo jau 62 tūkstančius rublių pajamų, o 1954 metais — beveik 200 tūkstančių rublių. Ir toliau štos ūkio šakos plečiamos.

— Teisingai daro kolūkio valdyba jas plėsdama, — kalba kolūkietis Umbras. — Juk iš šių pajamų šiemet įsigijome lokomobilį, gaterį, įrengėme malūną, lentpiuvę.

— Taip, draugai, patys matote, kaip žymiai pakito per šiuos metus mūsų kolūkio veidas, — toliau kalba agitatorius. — Ir ne vien ekonominis atžvilgis. Nuo 1953 metų Turmante atidaryta vidurinė mokykla, veikia septynmetė valstiečių jaunimo mokykla. Jose šiemet mokosi apie 400 moksleivių.

Kolūkiečiai įsitraukė į pokalbį apie radiją, kiną, elektros laidus. Eilė kolūkiečių paskutiniųjų metų bėgyje įsigijo radijo priimtuvus. Jų tarpe kolūkio kalvis Greitovičius, kolūkiečiai Čižauskas, Ribkovskis. Radijo reproduktoriai yra daugelio kolūkiečių namuose. Turmanto radijo mazgas aptarnauja apie 120 radijo taškų. Miestelyje veikia stacionarinis kinas, biblioteka, klubas — skaitykla, ambulatorija, zoovetpunktas. Daugelio kolūkiečių namuose — elektros šviesa.

— Kolūkyje iki šiol dar žemas laukų derlingumas, — sako drg. Jefimovas, — tačiau turimų rezervų derlingumui pakelti mes pilnai nepanaudojame. Nors praktiškai kolūkyje buvo išbandyta dirvų tręšimo kompostu nauda, gauti aktyvūs įrodymai, bet valdyba iki šiol neparodo iniciatyvos padidinti kompostu panaudojimą dirvoms tręšti.

Klaustytojai pažymėjo, kad dar silpnai ruošiamasi pavasario sėjai. Lėtai tempais vyksta sėklų valymas, kūlimas. Nors stambių raguočių skaičiaus padidinimo planas kolūkyje įvykdytas, bet melžiamų karvių skaičius dar nesiekia planinio. Ir gyvulių produktyvumą dar galima žymiai pakelti. Tam yra visos galimybės.

— Išgyvendinti šiuos trūkumus, draugai, pirmieji visų kolūkiečių pareiga, — pareiškė drg. Jefimovas. — Kiekvienas iš mūsų, stropiai atlikdamas jam pavestą darbą, padės juos greičiau išgyvendinti, padės kolūkiui pasiekti naujų laimėjimų. O kai kolūkis bus stipresnis, dar labiau pagerės ir mūsų gyvenimas, mes gyvensime dar turtingiau, kultūringiau.

— Tarybų Lietuvos darbo žmonės šiuo metu ruošiasi rinkimams į LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Tarybas, — baigia pasikalbėjimą drg. Jefimovas. — Atžymėdami šitą įvykį darbo žmonės dar labiau vysto socialistinį lenktyniavimą už jiems keliamų uždavinių sėkmingą įvykdymą.

Agitatorius kvietė kolūkiečius rinkimų dieną atžymėti naujais darbo laimėjimais, o vasario 27-ąją vieningai balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus.

V. Š a k a l y s

Viename agitaciniame punkte

Girsių apylinkės gyventojai veikliai ruošiasi rinkimams Lietuvos TSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Tarybas.

Mukulių klubo — skaitykloje įrengtas agitpunktas: jame plakatai, lozungai, kviečiantieji rinkėjus vasario 27 dieną vieningai balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus. Ant stalų tvarkingai išdėstytą laikraščiai, rinkiminė literatūra.

Buvo peržiūrėtas ir papildytas agitatorių kolektyvo sąstatas. Į agitkolektyvą įeina 25 agitatoriai. Agitatoriams paskirstyti darbo barai rinkiminiam laikotarpiui, jie aprūpinti rinkimų į LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines DZD Tarybas nuostatais.

Juos agitatoriai šiuo metu aiškina rinkėjams.

Sausio 7 d. įvykusiame agitatorių seminare agitpunktą vedėjas drg. T. Satrovas supažindino agitatorius su agitpunkto masinio — agitacinio darbo planu rinkiminiam laikotarpiui, davė jiems nurodymus tolesniam darbu. Agitatoriai pasidalijo savo darbo patyrimu, numatė priemones agitaciniame — masiniame darbu pagerinti.

Prie agitpunkto veikiančio meno saviveiklos būrelis ruošia rinkėjams vakarą. Saviveiklininkai repetuoja J. Zemaitės 4 veiksmų pjesę „Martis“.

J. Ramanauskaitė agitatorius

Klubas-skaitykla rinkiminėje kampanijoje

Tabaro klube — skaitykloje įrengtas agitacinis punktas. Jį įrengiant daug pasidaravo klubo — skaityklos vedėjas drg. Vasiliauskas: apipavidalino klubo išorę, viduje iškabino lozungus ir plakatus, kviečiančius Stalino vardo kolūkio narius rinkimų dieną sutikti naujais darbo laimėjimais ir vieningai balsuoti už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus. Ant stalų — rinkimų Nuostatai, literatūra, pasakojanti apie Tarybų valdžios demokratiškumą, apie

mūsų šalies ūkio ir kultūros laimėjimus. Parinkta ir atitinkama grožinė literatūra, straipsniai iš laikraščių bei žurnalų. Klube — skaitykloje visada surasi naujausius periodinės spaudos leidinius.

Meninės saviveiklos ratelis kuriam vadovauja Tabaro pradinės mokyklos mokytoja drg. Vasiliauskienė, dabar rengia rinkėjams vakarą. Jo programoje numatyta paskaita, scenos vaizdelis iš kolūkių gyvenimo, deklamacijos.

V. Jermyla

Agitpunkto vedėjas laukia atskiro parėdymo...

Rinkimai į liaudies teismus Baibių apylinkėje praėjo vieningai, aukšto patriotinio pakilimo aplinkybėmis. Tai — tinkamo ir kruopštaus pasiruošimo rinkimams, gero agitacinio punkto, nuolatinio agitatorių darbo rezultatas.

Sukaupęs nemažą darbo patyrimą, Baibių agitpunktas rinkimams į LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir vietines Tarybas galėjo ruoštis dar geriau, jau iš pirmų rinkiminės kampanijos dienų plačiai išvystyti agitacinį — masinį darbą rinkėjų tarpe. Deja, to nėra. Nors jau praėjo trys savaitės laiko nuo LTSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsako dėl rinkimų dienos paskelbimo, bet „Pažangos“ kolūkyje rinkiminis darbas dar nepradėtas.

Baibių apylinkės Tarybos patalpose numatyta įrengti agitpunktas. Bet... tik numatyta. Kambaryje nesimato nieko, kas parodytų, kad artėja rinkimai: jokio lozungo, jokio plakato. Net laikraščių bei rinkiminės literatūros nėra ant stalų.

— Turime rinkimų Nuostatus, truputį rinkiminės literatūros, — patenkintas kalba agitpunkto vedėjas drg. K.

Kazakevičius, atidarydamas stalčių, — bet kol negavome atskiro parėdymo iš rajono, jų iš stalčiaus neiškeliu, rinkiminio darbo nepradedu.

Dėl tos priežasties drg. Kazakevičius iki šiol nesudarė agitpunkto agitacinio — masinio darbo plano. Iki sausio 7 d. nė karto nebuvo surinkti agitatoriai, neduoti jiems konkretūs uždaviniai.

Į agitkolektyvo sąstatą įeina 15 žmonių. Dauguma agitatorių, kaip V. Miškinis, V. Samochvalova, mokytojai, turi nemažą agitacinio — masinio darbo patyrimą, bet ir jie iki šiol nesimė iniciatyvos, nesurengė su rinkėjais nė vieno pasikalbėjimo, neskaitė paskaitų.

Agitpunkto vedėjas drg. Kazakevičius turi pakankamai žinių, nemažą darbo patyrimą, organizatorinių gabumų tam, kad masinį — aiškinamąjį darbą rinkėjų tarpe pakeltų į reikiamą lygį. Vietoje laukimo parėdymų iš kitur, reikia imtis daugiau savo iniciatyvos, įjungti į darbą visus agitatorius, pirmą komjaunimo organizaciją, kolūkio kultūros švietimo įstaigas.

V. Dapkus

Agitatoriai pas rinkėjus

Staciūnų agitpunkto agitatoriai drg. drg. B. Grockis, D. Beinoravičiūtė, A. Kavaliauskas, J. Popovas dažni svečiai pas „30 metų komjaunimui“ kolūkio rinkėjus. Jie jau supažindino savo barų rinkėjus su rinkimų į LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Ta-

rybas Nuostatais. Šiuo metu agitatorių kolektyvas nagrinėja su rinkėjais Tarybinės Konstitucijos straipsnius, jos pranašumus prieš buržuazinių valstybių konstitucijas.

V. Dimitrijadzė
Staciūnų agitpunkto vedėjas

Prisidengiant artelės „Aušra“ iškaba

Verslinės kooperacinės ūkinės mūsų šalyje jungia didelį skaičių dirbančiųjų ir užima žymią vietą liaudies ūkyje gamindamos masinio vartojimo prekes. Verslinės kooperacijos darbininkai, vykdydami gamybinės programos, sėkmingai kovoja už vis didėjančių gyventojų poreikių pilną patenkinimą.

Tačiau ne taip supranta savo pareigą Zarasų daugverslinė artelė „Aušra“. Artelė ketvirtis iš ketvirčio neįvykdo individualinio drabužių siuvimo, avalynės remonto ir siuvimo gamybinių užduočių. 1954 metų devynių mėnesių drabužių siuvimo planas įvykdytas 90 proc., o avalynės remonto ir siuvimo planas — vos 36 proc. Atliekami darbai dažnai būna žemos kokybės. Čia visai nesluvama žleminės kepurės, moteriškos suknelės, vačiniai, vaikiški drabužiai. Artelė išitraukė į masinį drabužių siuvimą, kuriuos išsiunčia už rajono ribų.

Artelės „Aušra“ valdyba stoji į grubaus įstatų pažeidimo kelią, patalpinusi savo dirbtuves privačiuose namuose, kurių šalininkai yra kartu ir šių dirbtuvių vedėjai. Pavyzdžiui, artelės valdyba, batų dirbtuvė ir vasarinių kepurėlių dirbtuvė randasi drg. Berežino namuose. G. Berežinas yra ir kepurėlių dirbtuvės vedėjas, o jo žmona vadovauja vačinių antklodžių dirbtuvei. Panaši padėtis ir vilnų karšykloje Turmante bei siuvykloje Salake. Turmanto batų dirbtuvėje ir siuvykloje, užėmusi du kambarius, patogiai įsitaisė šių dirbtuvių vedėjas drg. Zaicevas. Artelė už jį apmoka

buto nuomą, o drg. Zaicevas šias dirbtuves panaudoja savo pasipelnijimui. Artelės ūkinis įrengimas privačiuose namuose po kooperacinės organizacijos iškaba padeda vystyti privačiasavininkiskumą. An-tai, praėjusių metų lapkričio mėnesio 17 dieną batų dirbtuvėje Turmante (dirbtuvės vedėjas drg. Zaicevas) patikrinimo metu rasta sekančių užsakymų, neapiformintų kvitais: 8 poros „ruminkų“, veliniai pataisymai, 43,5 kvadratinio decimetrų veltinės medžiagos veltiniam, pasiūti naminio išdirbimo batai ir eilė kitų. Vilnų karšykloje (vedėjas drg. Poprockas) rasta 3 kg kvitais neapiformintų vilnų.

Kai apie tai buvo pranešta pramoninės artelės „Aušra“ valdybai, tai jos techninis vadovas drg. Svirskis pareiškė: „8 poros „ruminkų“ ir kitos smulkmenos — tai visai nieka!“. Tokia drg. Svirskio pažiūra yra ne tik privačiasavininkiskų machinacijų gynimas, bet ir tiesioginis nuolat-džiavimas joms.

Pramoninės artelės „Aušra“ vadovybei reikia nedelsiant atsikratyti savanaudžiaus, veikiančiais po kooperacinės organizacijos iškaba, pasirūpinti perkelti visas dirbtuves į komunalinius butus, aprūpinti jas darbui reikalingais įrengimais ir inventoriu mi ir padaryti tikrą tvarką savo buitinio aptarnavimo įmonėse. To reikalauja valstybės interesai ir mūsų rajono darbo žmonių aptarnavimo interesai.

I. Baranovas

Zarasų rajono finansų skyriaus valstybinių pajamų vyr. inspektorius

Pabradės „Vėliavos“ artelės kolektyvas kovoja už penktojo penkmečio plano įvykdymą pirmą laiką. Dabar čia baigiamas vykdyti 1955 metų pirmojo pusmečio planas. Gerus darbo rodiklius pasiekė siuvėjos seserys Danutė ir Vanda Varno. Tarpusavyje lenktyniaudamos, jos kasdien įvykdo savo užduotis 140—150 procentų.

N u o t r a u k o j e: seserys Danutė (kairėje) ir Vanda Varno.

L. Morozovo nuotr. (ELTA).

Seminaras apylinkių Tarybų darbuotojams

Šių metų sausio 7 d. rajono vykdomajame komitete įvyko seminaras apylinkių Tarybų pirmininkams ir sekretoriams.

Rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukšas perskaitė paskaitą tema: „Rūpinimasis liaudies gerove — aukščiausias Komunistų partijos ir tarybinės valstybės įstatymas“.

Apylinkių Tarybų pirmininkai ir sekretoriai aktyviai dalyvavo užsiėmimuose, pasidalino darbo patyrimu, padarė eilę pasiūlymų.

L. Ruseckaitė

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Pagerinti kultūrinį darbą

Niekada nesutiksi Zatokų klubo-skaityklos vedėjos drg. Rūkštelytės tarp kolūkiečių su nauju laikraščiu ar knyga. Nepamatysi niekada jos jaunimo tarpe su scenos veikalu ar dainos tekstu.

Klubo - skaityklos vedėjos dienotvarkė tokia: ligi pietų — namuose, nuo pietų ligi sutemos — klube - skaitykloje, vakare — vėl namuose. Ir taip diena iš dienos, išskyrus tada, kai reikia vykti į Zarasus, ar iškviečia į apylinkės Tarybą.

Matant tokį klubo-skaityklos vedėjos darbą, netenka išstebėtis, kad kultūrinis gyvenimas Zatokų apylinkėje labai jau skurdus. Neį poilsio vakarų kolūkiečiams, nei sportinių varžybų niekada nebūna. Klubas - skaitykla kolūkiečių užmirštas. Nematysi vakarais

čia susirinkusių kolūkiečių, jaunimo...

Drg. Rūkštelytė ramiai leidžia dienas, reguliariai atsiima atlyginimą. Sėdi ramia širdimi ir apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Pračiukas, visai nepagalvodamas, ar verta eikvoti valstybinius pinigus už tokį darbą. Nepagalvoja Zatokų apylinkės Tarybos pirmininkas apie tai, kad kultūrinio - masinio darbo apleidimas neigiamai paveikė ir kolūkiečių darbo aktyvumą. Nepagalvoja, nes jei pagaltotų, nedelsdamas imtųsi priemonių klubo - skaityklos darbui atgaivinti, paversti jį kolūkio kultūros židiniu. O pagaltoti ir rimtai imtis kultūrinio - masinio darbo sustiprinimo būtinai reikia, ir nedelsiant.

A. Krūminas

Bloga prieauglio priežiūra

Nuo teisingo ir gero veršelių laikymo ir auginimo daug priklauso karvių bandos papildymas, gyvulių produktyvumas. Tačiau J. Zemaitės vardo kolūkyje šiam reikalui nesklia reikiama dėmesio.

Žiemojimui čia prieauglis buvo patalpintas mažai pritaikytose ir neatremtuotose ankštosios patalpose. Veršukai net ir vyresniojo amžiaus stovėjo neprišti. Pašaras dedamas į netinkamas dėžias ir daug jo sumindžioja. Dėl to buvo kilę nelaimingi atsitikimai. Ir tik po to kolūkio valdyba bei fermos vedėjas drg. Aksiutova nutarė pritvirtinti dėžias ir prišti gyvulius.

Bet nuo to reikalų padėtis fermoje dar nepagerėjo. Dar ir dabar veršelių priežiūra labai bloga. Seria prieauglį vien stambiais pašarais, daugiausia šludais. Pašarai į fermą pristatomi labai nereguliariai. Veršeliams prižiūrėti nuolatinių darbuotojų nėra. Todėl nenuostabu, kad dažnai veršeliai stovi po kelias paras neserti ir negirdyti.

Visa tai mačo kolūkio pirmininkas ir valdybos nariai, bet prieauglio žiemojimui pagerinti nesima jokių priemonių. Laikas padaryta galą tokiai pažiūrai į prieauglį.

A. Krukėlis

Kova už Tarybų valdžią Lietuvoje 1918-1919 metais

Didžioji Spalio socialistinė revoliucija, pradėjusi naują erą žmonijos istorijoje, atvėrė kelią į laisvę visoms Rusijos tautoms, tame tarpe ir lietuvių tautai. Didžiojo Spalio įkvėpti, Lietuvos darbo žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, 1918 m. pakilo į didvyrišką kovą prieš kaizerinius okupantus ir ištikimius jų tarnus — kapitalistus, dvarininkus ir buožes, į kovą dėl Tarybų valdžios įkūrimo Lietuvoje.

Visiškai Lietuvos gyventojų politinis beteisiskumas, socialinė ir nacionalinė priepaūda kėlė Lietuvos darbo žmonių neapykantą kaizeriniams okupantams ir ištikimies jų talkininkams buržuazintams Lietuvos nacionalistams. Lietuvos miestuose plėtėsi darbininkų streikai, o kaimuose vystėsi partizaninė kova prieš okupantus ir išnaudotojus. 1918 m. antroje pusėje ginkluoti partizanų būriai veikė Šiaulių, Panevėžio, Rokiškio rajonuose, o

taip pat Žemaitijoje ir kitur. Didvyriška lietuvių liaudies kova prieš engėjus ypač išaugo ir sustiprėjo, kai Lietuvoje ėmė kurtis komunistinės organizacijos. 1918 m. vasarą ir rudenį jau veikė Lietuvoje komunistinės organizacijos daugelyje miestų, miestelių ir valsčių.

Siekiant sėkmingiau išvystyti kovą dėl Lietuvos darbo žmonių išvadavimo iš kapitalistinės priepaūdos, reikėjo įkurti stiprią Lietuvos Komunistų partiją, kuri vadovautų šiai kovai. 1918 m. spalio 1-3 dienomis Vilniuje įvyko pirmasis Lietuvos Komunistų partijos suvažiavimas, kuris turėjo didžiausią reikšmę revoliucinėms jėgoms suvienyti kovai prieš Vakarų imperalistus ir Lietuvos buržuazinius nacionalistus.

Įsikūrusios Komunistų partijos vadovaujami, revoliuciniai Lietuvos darbininkai ir valstiečiai dar labiau sustiprino kovą už Tarybų valdžią, kaip vienintelį Lietuvos ne-

priklausomybės laidą. Šios revoliucinės kovos įkarštyje LKP CK, vykdydamas didžiausios lietuvių tautos daugumos darbo žmonių valią, 1918 m. gruodžio 8 d. nutarė sudaryti Laikinąją revoliucinę Lietuvos darbininkų ir valstiečių vyriausybę su V. Mickevičium — Kapsuku priešakyje.

Laikinoji revoliucinė Lietuvos vyriausybė savo gruodžio 16 d. Manifeste sukilusių Lietuvos darbininkų bei neturtingųjų valstiečių ir Lietuvos raudonarmiečių vardu pareiškė, kad „... buržuazinių tautinių tarybų bei komitetų valdžią skelbiame nusta. Visa valdžia pereina į Lietuvos Darbininkų, bežemių ir mažžemių deputatų tarybų rankas“. Manifeste buvo skelbiama, kad visa dvarų, buožų, vienuolynų bei dvasininkų žemė su gyvu ir negyvu inventoriu, o taip pat visi miškai ir žemės gelmės pereina į Lietuvos darbo žmonių nuosavybę ir

perduodama Darbininkų, bežemių ir mažžemių deputatų tarybų žiniai, kad visi geležinkeliai, pašto įstaigos, fabriškai, gamyklos, bankai ir urmo sandėliai nacionalizuojami ir t. t.

Didžiulį vaidmenį kuriant Tarybų valdžią Lietuvoje suvaidino ištikimi savo klasės interesams ir savo revoliucinėms tradicijoms Vilniaus darbininkai. 1918 m. gruodžio 15 d. valdžia Vilniuje perėjo į Darbininkų deputatų tarybos rankas.

Atkakloje kovoje 1918 m. pabaigoje ir 1919 m. pradžioje, Lietuvos Komunistų partijai vadovaujant, revoliuciniai tarybų valdžios organai buvo sudaryti Kaune, Šiauliuose, Panevėžyje, Ukmergėje ir Rokiškyje, Joniškėlyje, Kupiškėje ir Zarasuose, o taip pat eilėje Suvalkijos, Žemaitijos ir daugelyje kitų Lietuvos vietų. 1919 m. pradžioje didžiojoje Lietuvos dalyje įsigalėjo Tarybų valdžia.

Nuo pat pirmųjų Tarybų valdžios Lietuvoje paskelbimo dienų lietuvių tautą akty-

vial rėmė didžiosios rusų tautos ir kitų tarybinių tautų darbo žmonės. 1918 m. gruodžio 22 d. Tarybų Rusijos Liaudies Komisarų Taryba priėmė V. I. Lenino pasirašytą dekretą dėl Tarybų Lietuvos respublikos ir jos Latkiosios revoliucinės vyriausybės pripažinimo, o sekančią dieną šį dekretą patvirtino Visos Rusijos Centrinis Vykdomasis Komitetas.

Tarybų Lietuvos vyriausybė, gaudama žymią pagalbą iš Tarybų Rusijos vyriausybės, ėmėsi priemonių aprūpinti kaimo varguomenę sėkla ir žemės ūkio inventoriu, buvo dedamos pastangos visoms pramonėms paleisti į darbą, geležinkelio transportui ir ryšiams sutvarkyti. Drauge su tuo buvo įvykdyta visa eilė stambių priemonių kultūros ir švietimo srityje.

Pikčiausieji lietuvių liaudies priešai buržuaziniai nacionalistai, būdami bejėgiai sulaukyti revoliucijos vystymąsi, maldavo pagalbos iš JAV, Anglijos ir Prancūzijos (Pabaiga 4 pusl.)

PRANEŠIMAS

apie grūdinių ir ankštinių kultūrų sėklų supylimo ir kūlimo eigą rajono kolūkiuose 1955 m. sausio 5 d.

Eil. Nr.	Kolūkių pavadinimas	Plano įvykdymas proc.	
		Supilta grūdinių ir ankšt. sėklų	Iškulta grūdinių ir ankštinių
1.	Stalino vardo	75,1	75,8
2.	Ždanovo vardo	64,1	97,2
3.	„Bolševiko“	63,3	57,0
4.	„Pirmūno“	60,3	91,6
5.	„Lenino atminties“	55,9	83,3
6.	„30 metų komjaunimui“	55,8	98,4
7.	Čapajev vardo	40,1	88,3
8.	P. Cvirkos vardo	39,5	75,1
9.	Kalinino vardo	37,9	87,1
10.	„Naujo gyvenimo“	37,0	94,6
11.	M. Melnikaitės vardo	30,4	74,1
12.	„Garbingo darbo“	18,9	90,6
13.	„Raudonojo Spalio“	15,8	59,7
14.	„Pažangos“	15,0	79,2
15.	„Tarybų Lietuvos“	9,5	67,0
16.	J. Žemaitės vardo	5,8	63,4
17.	Mičiurino vardo	4,3	60,3

MTS direkcija

Pavasario sėjai—kokybiška sėkla

„Lenino atminties“ kolūkiui šiemet reikalinga apie 80 tonų vasarinių kultūrų sėklų. Stekdami laiku apsirūpinti sėklomis, kolūkiečiai, rinkimų respublikos Aukščiausiąją Tarybą ir vietines Tarybas garbei įsijungė į socialistinį lenktyniavimą už gretesnių sėklų fondų sudarymą. Kolūkio nariai garbingai

vykdo prisimtus įsipareigojimus. Kolūkiu aruoduose jau yra supilta apie 405 cent įvairių kultūrų sėklų.

Didelį dėmesį kolūkiečiai skiria sėklų valymui. Sėklų valyme kasdien dirba po 4—5 žmonės. Sėklų pavyzdžiai pasiųsti patikrinimui į laboratoriją.

A. Romanovskis

Remontuoja žemės ūkio inventorių

Stalino vardo žemės ūkio artelės nariai, įsijungę į lenktyniavimą už garbingą rinkimų dienos sutikimą, išvystė aktyvų pasirėngimą pavasario laukų darbams. Kartu su sėklų valymu ir supylimu, kolūkiečiai tvarko žemės ūkio inventorių. Kolūkio kalviai A.

Vasillauskas ir J. Stunžėnas jau atremontavo 6 arklinius plūgus, 4 kultivatorius.

Abiejose kalvėse paruošta pakankamai anglies, geležies, įrankių.

M. Sklizmantienė

Stalino vardo kolūkio sąskaitininkė

Kova už Tarybų valdžią Lietuvoje 1918-1919 metais

(Pabaiga)

imperialistų. Bijodamos revoliucinės liaudies, į vieną kontrrevoliucinį lagerį susijungė visos Lietuvos buržuazinės partijos: socialdemokratai ir klerikalai, liaudininkai ir tautininkai, sudarydami vieną sąją.

Laisvės ir demokratijos smaugėjai, JAV ir Anglijos imperialistai, atėjo į pagalbą lietuviškajai buržuazijai. Jie paslūtė į Lietuvą interventus, apginklavo vietines kontrrevoliucijos jėgas ir 1919 m. vasarą laikinai pasmaugė jauną, dar nesustiprėjusią Tarybų Lietuvos respubliką.

Tačiau Lietuvos darbo žmonės ir sunkiausiais buržuazinės diktatūros metais nenutraukė kovos dėl Tarybų valdžios atkūrimo. Iš gilaus pogrindžio Lietuvos Komunistų partija vadovavo darbo žmonių kovai prieš lietuviškosios buržuazijos ir užsienio imperialistų viešpatavimą, kol ši kova su Tarybų Sąjungos tautų pagalba 1940 m. pasiekė galutinę pergalę.

JAV ir šiuo metu yra reakcijos ir agresijos centras,

iš kurio kyla pagrindinė grėsmė taikai, tautų laisvei ir nacionalinei nepriklausomybei. Nesuskaitomos demokratijos ir socializmo stovyklos jėgos, Tarybų Sąjungos vadovaujamos, budriai seka naujo karo kurstytojų kėslus ir imasi priemonių tiems kėslams sužlugdyti. Tarybų Lietuvos darbo žmonės tvirtai tiki, kad kiekviena imperialistų avantiūra yra iš anksto pasmerkta sužlugti ir, nesigailėdami savo jėgų, stiprina savo socialistinę Tėvynę.

Šiuo metu Tarybų Lietuvos darbo žmonės ruošiasi įžymiam įvykiui — rinkimams į LTSR Aukščiausiąją ir vietines tarybas. Šie rinkimai dar labiau sutels respublikos darbininkus, kolūkiečius ir inteligentus apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę, sužadins juose naują energiją kovoti už mylimos Tėvynės tolesnį sustiprinimą.

V. Kondratas

LKP CK Partijos istorijos instituto mokslinis bendradarbis

Tarptautinė apžvalga

VAKARŲ EUROPOS TAUTOS TOLIAU KOVOJA PRIEŠ PARYŽIAUS SUSITARIMUS

Prancūzijos Nacionalinis susirinkimas 1954 m. gruodžio 30 d. nutarė ratifikuoti (patvirtinti parlamente) vadinamuosius Paryžiaus susitarimus, kuriuose numatoma apginkluoti Vakarų Vokietijos armiją, tą armiją, kuri du kartus vienos tik kartos gyvenime degino ir trypė Prancūzijos žemę.

Kodėl gi Prancūzijos parlamentas ryžosi tokiam žingsniui, kuris reiškia Prancūzijos savizudybės aktą?

Kaip jau buvo pranešta, Prancūzijos Nacionalinis susirinkimas gruodžio 24 d. atmetė Paryžiaus susitarimų ratifikavimo įstatymo projekto pirmąjį ir pagrindinį straipsnį. Po to hitlerinės armijos atkūrimo šalininkai panaudojo visas savo jėgas, kad bet kokiais būdais išgautų parlamento sutikimą ratifikuoti šiuos karinius susitarimus. O iš Vašingtono ir Londono sustiprėjo grasinimai Prancūzijos adresu. Tokiomis aplinkybėmis gruodžio 30 d. jau atmetas įstatymo projekto pirmasis straipsnis buvo vėl pateiktas balsuoti Nacionaliniame susirinkime. JAV ir Anglijos tiesioginio spaudimo dėka naujo karo ruošimo šalininkams pavyko, nors ir su menkais rezultatais pratempti Paryžiaus susitarimų ratifikavimą. Bet kaip? Prancūzijos Nacionaliniame susirinkime — 627 deputatai, o už ratifikavimą balsavo — 287, prieš ratifikavimą — 260; be to, 40 deputatų balsuojant susilaikė, o likusieji — tiesiog neatvyko į posėdį.

Tuo būdu karinių Paryžiaus susitarimų ratifikavimas buvo pasiektas ne tik prieš prancūzų tautos valią, bet iš esmės ir prieš parlamento daugumos norą.

— Balsavimo rezultatai, — buvo priversta pranešti net Amerikos agentūra Junaited Pres, — atspindi neslepiamą visų Prancūzijos gyventojų sluoksnių nenorėjimą apginkluoti Vokietiją.

Tokia išvada visiškai pagrįsta. Dar Nacionalinio susirinkimo posėdžių metu šimtai delegacijų darbo žmonių vardu reikalavo iš deputatų neleistį atgaivinti Vokietijos fašistinę armiją. Dabar platus nacionalinės vienybės judėjimas kovoje prieš Paryžiaus susitarimus įgauna vis galingesnį užmojų. Neseniai padarė pareiškimą Prancūzijos Kompartijos politinis biuras. „Mūsų vyksta toliau, — sako — tauta nepripažįsta ir niekada nepripažins pražūtingųjų Paryžiaus susitarimų“. Į kovą prieš vokiškojo militarizmo atgaivinimą tautą kelia Prancūzijos nacionalinė taikos taryba. Taikos tarybos manifeste pažymima, kad dabar prasidėjo naujas kovos etapas: rei-

kia sukludyti ratifikuoti Paryžiaus susitarimus Respublikos taryboje (parlamento aukštieji rūmai, kurie susirinks vasario mėnesį) ir tuo būdu pasiekti, kad Nacionalinis susirinkimas šį klausimą peržūrėtų.

Auga protesto judėjimas prieš karinius Paryžiaus susitarimus ir Anglijoje. Pačioje Vakarų Vokietijoje prieš armijos sudarymą pasisako profsąjungos, vienijančios daugiau kaip 6 milijonus žmonių, socialdemokratų partija, turinti didelę įtaką darbininkų ir tarnautojų tarpe, jau nekalbant apie komunistų partiją, kurios narsiuosius vadovus už tai griežtai persekioja valdžios organai.

DEL BŪSIMOSIOS AZIJOS IR AFRIKOS ŠALIŲ KONFERENCIJOS

Šiomis dienomis Indijoje baigė savo darbą visos Indijos kongresas už taiką ir Azijos solidarumą. Beveik tomis pat dienomis Bogore (Indonezija) vyko penkių Pietryčių Azijose šalių — Indijos, Indonezijos, Birmos, Ceilono ir Pakistano — ministrų pirmininkų pasitarimas.

Tame pasitarime buvo nutarta sukviesti balandžio mėn. pabaigoje Bandunge (Indonezija) Azijos ir Afrikos šalių konferenciją. Konferencija, kaip matyti iš ministrų pirmininkų pasitarimo komunikato, turės prisidėti prie taikos visame pasaulyje reikalo, prie Afrikos ir Azijos šalių ekonominio bei socialinio išvystymo. Azijos šalių laikraščiai laiko labai svarbu, kad numatomoje konferencijoje dalyvaus Kinija. „Be Kinijos dalyvavimo, — rašo Indijos laikraštis „Nav Dživan“, — negalima spręsti Azijos problemų... Niekas negali sutrukdyti Kinijai vaidinti svarbų vaidmenį Azijos reikaluose“.

Tos konferencijos, kurioje jau sutiko dalyvauti 18 Azijos ir Afrikos šalių, sukvietas yra labai reikšmingas. Jis rodo, kad taikos išsaugojimo Azijoje ir Afrikoje klausimai rūpi ne tik tų šalių tautoms, bet ir tų šalių vyriausybėms. Nors atskiros Azijos arba Afrikos valstybės turi skirtingą visuomeninę santvarką, jų tautos vieningai siekia padaryti galą kolonijinei priespaudai, užtikrinti nepriklausomybę ir taiką. Tiems tikslams ir skiriama Bandungo konferencija ir čia yra jos reikšmė. Neatsitiktinai Amerikos imperialistai ir kai kurios Vakarų Europos kolonijinės valstybės nedraugiškai sutiko pranešimą apie būsimąją konferenciją ir jau pradėjo ieškoti priemonių jos veikimui sutrukdyti.

A. Šatilovas

Liaudies demokratijos

šalyse

PRAGOS V. I. LENINO MUZIEJUS LENININIŲ DIENŲ ISVAKARĖSE

Pragos V. I. Lenino muziejus, atidarytas pastate, kur 1912 m. vyko istorinė Rusijos Socialdemokratų darbininkų partijos Pragos konferencija, ruošiasi lenininiams dienoms. Čekoslovakijos jaunimo sąjungos nariams muziejus organizavo specialų pasikalbėjimų ciklą apie V. I. Lenino gyvenimą ir jo revoliucinę veiklą. Lenininių dienų proga muziejaus parodų salės papildomos naujais eksponatais, atspindinčiais Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos įtaką Čekoslovakijos revoliuciniam darbininkų judėjimui.

(TASS-ELTA).

BROLISKA DEMOKRATINIŲ ŠALIŲ TAUTŲ PAGALBA KOREJIEČIŲ TAUTAI

Greta Tarybų Sąjungos ir Kinijos Liaudies Respublikos, didelę pagalbą vykdant trimetį planą Korėjos Liaudies Demokratinės Respublikos liaudies ūkiui atkurti ir išvystyti teikia kitos demokratinės stovyklos šalys.

Praeitais metais iš Lenkijos į KLDLR buvo atsiųsta daug statybinių medžiagų ir mašinų, o taip pat daug plataus vartojimo prekių.

Iš Čekoslovakijos gauta įvairių pramonės įrengimų ir, konkrečiai, elektros motorų, kompresorių, ekskavatorių, variklių.

Vokietijos Demokratinė Respublika atsiuntė medžiagos dizelinių motorų gamyklos ir poligrafijos kombinato statybai, šimtus mechaninių staklių, traktorių, sėjamasias, plūgus ir kitus žemės ūkio padangus.

Zymią pagalbą Korėjos Liaudies Demokratinei Respublikai suteikė Vengrija, Rumunija, Bulgarija, Albanija ir Mongolijos Liaudies Respublika. (TASS-ELTA).

KLR ANGLIES PRAMONĖS LAIMEJIMAI

Praėjusiais 1954 metais — antraisiais pirmojo penkmečio metais — didelius gamybinius laimėjimus pasiekė Kinijos kalnakasiai, anglies šachtų statybininkai, naujų anglies telkinių žvalgytojai.

Valstybinį anglies gavybos planą KLR šachtininkai įvykdė 18 dienų anksčiau laiko. Iki metų pabaigos jie davė papildomai daugiau 2.900 tūkstančių tonų anglies.

1954 m. buvo atiduotos eksploatuoti 9 naujos šachtos. Šiuo metu baigti statybos darbai ir bandomi nauji šachtų įrengimai Cziši ir Suane. Praeitais metais naujų anglies telkinių žvalgytojai pragrėžė 610 tūkstančių metrų grunto. Vien tik naujų šachtų statybos rajonuose jie aptiko naujus anglies klodus, kurių atsarga sudaro 1200 milijonų tonų.

(TASS-ELTA).

Redaktorius L. RUDASEVSKIS